

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.
De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en zaterdags.
Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, groote Markt n° 37-39, te Tongeren.

DER PROVINCIË LIMBURG

ABONNEMENT
Drie maal per week 6 franks per jaar.
Twee " " " 5 " " " "
Een " " " 4 " " " "
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnemeten zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 1 1/2 centiemen per drukregel.
Reclamen, wissens en andere artikels vooraan of bionen in het blad : 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 6 SEPTEMBER.

Een beetje geschiedenis.

De liberale gezanten houden niet op de katholieken als slechte vaderlanders nitteschelden. Zij, en zij alleen, zijn de ware vaderlanders.

Voor de liberale gezantschrijvers is men maar vaderlandsgezind als men door en door geus is. Het is daarom dat zij in Duitschland en Frankrijk weleer voorbeelden zochten en vonden, goed om natevolgen : het gold immers de verjaring der kloosterlingen.

Tot hun spijt echter is de geschiedenis van het onafhankelijke België zelve het sterkste bewijs dat de katholieken overtuigde vaderlanders zijn: Het Belgische volk, dat meer dan duizend jaren onvermoeid voor zijne onafhankelijkheid gestreden heeft, was katholiek.

De Vlamingen, welke den slag der Gulden Sporen wonnen op den Franschen overweldiger, die opstonden tegen hunne graven, Lodewyk van Navers en Lodewyk van Malo, twee slaven van het fransche hof, waren katholiek.

De belgische steden, zoals Gent, Brugge, Luik, Dinant, die niet vreesden voor hunne rechten in het strijperk te treden tegen Filij den Goede, Karel den Stouten en zelfs tegen keizer Karel, waren katholiek.

Voorzeker waren er weinig liberalen in ons land toen het volk opstond tegen den hervormer, den keizer-koster, Jozef II; en het waren nog min liberalen die tegen de Fransche Sans-Colotten te veld trokken en stierven als martelaars der vaderlandsliefde.

En in 1830? Wie heeft België vrijgemaakt? Zijn het niet de katholieken geweest?

Heel onze geschiedenis bewijst het: De katholieken Belgen hebben immer voor hunne onafhankelijkheid gestreden en hebben eindelijk ook gewonnen.

Pater Servatius.

Zoals wij het reeds verleden zaterdag aangekondigd hebben, op 28 augustus 1887 is in het klooster der E. E. P. P. Minderbroeders te St-Truiden, godsvruchtig in den Heer overleden de Z. E. P. SERVATIUS DRKS, Lector Jubiliatus, lid der koninklijke akademie van Spanje, enz. enz. — Pater Servatius was een der meest onderscheiden leden van de Belgische Provincie der Minderbroeders, een uitmuntende redenaar en beroemde letterkundige. Hij verwierf de algemeene achting om zijne uitstekende hoedanigheden en deugden; ook is zijne dood een groot verlies voor de Orde van St-Franciscus, voor de goede zaak en de vlaamsche letterkunde.

Hoe zeer de E. P. Servatius alom geacht en bemind werd, heeft genoegzaam gebleken uit den overgrooten toeloop naar zijne begrafenis.

Verleden woensdag had de rouwplechtigheid plaats. Om 8 1/2 ure werd het lijk processiegewijze door de religieuzen uit de ziekenkamer des kloosters naar de kerk der E. E. Paters gebracht; daarna werden de vigilien der overledenen gezongen, gevolgd van de H. Mis.

De indrukwekkende toon der zangers gaf genoegzaam te kennen hoe diep zij het groot verlies gevoelden, welke zij ondergaan hadden in den persoon van hunnen teergeliefden Medebroeder.

Groot was het getal dergenen die den lijkdienst bijwoonden; het ruime koor was te klein om de menigte aanwezige geestelijken, priesters en kloosterlingen van verschillende ordens, te vervatten; de groote kerk der E. E. Paters was opgepropt van volk; vreemdelingen van Thienen, Leuven en andere steden, geleerden en hooggeplaatste mannen des lands, hadden het zich tot een heilige plicht gerekend den beroemden Pater Servatius een laatste bewijs van hoogachting te geven met zijnen lijkdienst en zijne uitvaart bij te wonen.

Na de H. Mis werd het lijk stoetsgewijs naar het kerkhof gedragen.

Na de gebruikelijke gebeden bij het graf, bracht de erv. heer Kerkhofs, bestuurder der normaalschool van St-Truiden, een diepgevoelde toespraak hulde aan den overledene.

L'Indicateur des chemins de fer pour le mois de **SEPTEMBRE** 1887, est en vente chez M. COLLEE libraire, Grand'Place, 37-39, Tongres. Prix 25 centimes.

Paardenmarkt te Tongeren den 15 september, donderdag der kermisweek.

BINNENLAND.

Men meldt uit Luik : Ziehier een nieuwe manier om rekeningen te betalen, uitgevonden en toegepast door zeker M..., rue de la Roture, dezor stad. Woensdag verzocht hij eenen schuldeischer ten zijnent te komen om af te rekenen. Nauwelijks was deze binnen, of hij werd door zijnen schuldenaar bij de keel gegrepen, op den grond geworpen en onder doodsbedreigingen gedwongen, een kwitantie van 1000 fr. te tekenen. Daarenboven ontam M... hem zijn geld en zijne horlogie. Onnoedig te zeggen dat de schuldeischer de zaak aan het gerecht verteld heeft.

— Men meldt uit Brussel : De openbare besturen hebben officieel bericht ontvangen dat de nieuwe munt van den Vrijen Congostaat mag aanvaard worden. Zoals wij reeds gemeld hebben zijn die stukken van dezelfde grootte en van het zelfde gewicht als de onze. Langs de eene zijde bevindt zich de beeltenis van Leopold II; langs de andere, door twee lauwer-takken omkransd, een wapenschild met leeuw, waarboven eene koninklijke kroon prijkt.

— De nog in leven zijnde gedecoreerden, van het Dzeren Kruis, 61 in getal, hebben den 2 dezer den 57^{en} verjaardag onzer onafhankelijkheid gevierd, met een banket, waaraan Mgr de Haerne, lid der Kamer en eerevoorzitter der vereeniging, deel nam. Het was hij, die den heildronk aan den koning en de koninklijke familie voorstelde. De gepensioneerde generaal Van Laethem dronk aan Mgr. de Haerne, en de vergadering ging uiteen onder den kreet : Leve de koning !

— Men meldt uit Oostende : Eene engelsche visschersvloot is gisteren morgen ongehinderd in de haven kunnen komen, dank aan de aanwezigheid der genlarmerie.

Zij heeft zich kunnen vastleggen aan de kaai der vischmijn en haren visch afladen, die spoedig aan de gewone prijzen verkocht werd, onder de oogen van den schepen, dienstdoenden burgemeester.

In de vischmijn bevonden zich ook de heer de Stuers, volksvertegenwoordiger van Oostende en de engelsche algemeene consul uit Antwerpen door zijne regering naar Oostende verzonden. Deze agent heeft den heer de Stuers de verzekering gegeven dat hij zeer wel de betekenis der betoogingen van de oostendse visschers wast te waardeeren en dat zij niet van aard zijn om de internationale betrekkingen te storen.

— Men meldt uit Arlon, 2 september : Een serjantbriedrager van het H. linie, is gisteren van wege minister Pontus het voorwerp eener betooging geweest, die hij lang gedurende zal. Als oudste onderofficier en gewezen wapenmaker van den minister, ontving hij eene uitnodiging om het banket bij te wonen dat de minister de burgerlijke en militaire overheden aanbood. Dat hij in meer dan eenen heildronk herdacht werd is wel te begrijpen. De serjant Tramazure, is sedert zijn 14 jaar in dienst.

— Men meldt uit Denderleeuw, 30 augustus : Een verschrikkelijke brand is te Denderleeuw uitgebroken. Tien huizen zijn door het vuur vernield. Zestig personen bevonden zich zonder woonst. De schade wordt op 70,000 fr. berekend. Er zijn geene ongelukken van personen te betreffen.

Nader bijzonderheden : Het vuur is uitgebroken uit het huis van zekerer heer Van Santen, een oud rentenier, wonende in de straat die naar de stalle leidt.

Het alarm werd geklept, maar een felle wind waaid. Eenige sprankels vlogen over de straat op eenen groep huizen, stallen en schuren van kleine landbouwers; die gebouwen, allen met stroo gedekt, maakten in weinig oogenblikken eenen vuurklok uit. In min dan een half uur was alles neergebrand.

Aan blusschen viel niet te denken, hoewel Denderleeuw eene spuit bezit. Maar wat kan men met spuiten doen als een brand uitberst in gebouwen opgevuuld met hout en stroo?

Elk deed zijn best om te reddten wat mogeljk was; hierhaalde iemand eene koe uit, daar drong een andere in een vlamuand huis om eenige meubelen te reddten.

De politie-commissaris en de veldwachter deden al wat mogeljk was, maar konden de toegeloope menigte niet bdwingen.

De schade, die tot 70,000 fr. beloopt, zal op verre na niet door verzekering gedekt zijn, daar zij voornamelijk voortkomt van den verbranden oogst.

— De zaak van Montjoie. — Verscheidene bladen hebben d-zerdagen gesproken over gevechten op de belgisch-duitsche grens ontstaan tusschen belgische soldaten der genie en eenige duitsche boeren. Zij melden dat eenige onzer soldaten naar een herberg waren gegaan op het duitsch grondgebied, doch dat zij dit niet wisten. Daar werden zij afgerost door duitsche boeren, een hunner, Arnould geheeten, werd in hechtenis genomen door de aanvallers en in de gevangenis van Montjoie (Duitschland) opgesloten. Hij werd in den loop der verledene week door de pruisische rechtbank veroordeeld tot 10 dagen gevangenzitting.

De *Independance* meldt thans, dat de generaal Pontus, minister van oorlog, zoodra die feiten hem ter kennis waren gebracht, een onderzoek heeft bevolen, welk ten einde is gebracht. De belgische soldaten, die in de zaak betrokken waren, zijn allen gestraft met acht dagen *cachot*.

Het onderzoek heeft bewezen, zegt de *Independance*, dat die mannen in eene herberg waren gegaan te Mutznich, klein dorp tusschen Eupen en Montjoie, op het duitsch grondgebied, en dat zij dit allen wisten. Zij werden slecht ontvangen door den herbergier, die niet te drinken wilde geven aan vreemde soldaten. De soldaten verwijderden zich en zetelden hunnen weg voort tot Montjoie, waar zij allerbest werden ontvangen en overal rondgeleid door een der schepenen van de

plaats, die hen, bij het vertrek, afried nog bij den herbergier te Mutznich binnen te gaan. Maar verscheidene onzer soldaten aangehit door den drank, gingen toch weer bij den herbergier en trotseerden hem alsook de klanten, die in de herberg zaten, zoodat deze op den duur hoos werden, knuppels grepen en er de soldaten moes sloegen, zoodat deze de vlucht moesten nemen, een hunner kameraden Arnould, gevangen achterlatende.

BUITENLAND.

Frankryk.

HALSRECHTING VAN PRANZINI.

Ziehier nog eenige bijzonderheden over de halsrechting van Pranzini die verleden woensdag te Parys plaats had en die wij reeds verleden donderdag omstandig verhaald hebben.

Pranzini heeft dinsdag avond tot tien ure gelezen. Dan is hij slapen gegaan. Hij was zenuwachtig en ongerust.

Slechts rond 4 ure van den morgen viel hij in slaap. Daags te voren had hij drie brieven geschreven, een aan den president der Republiek, waarin hij 30 dagen uitstel vroeg om zijne moeder die Alexandrie bewoont, toe te laten hem te komen bezoeken; den tweeden aan eenen vriend; en derden, die zeer lang is, aan de dagbladen.

De brigadier der gevangenis wakte Pranzini, die zwaar sliep. Hij scheen niet verrast. De bestuurder der gevangenis naderde en zegde : Pranzini, uwe voorziening is verworpen en uwe gevandevraag niet aangenomen. Gij hebt moed gehad : 't is het oogenblik er nog te hebben.

Ja, mijnheer, antwoordde de veroordeelde. Dan voegde hij er bij : Men heeft mij zelfs de genade niet gedaan mijne moeder te zien. Het was de eenige gunst die ik vroeg.

Terwijl hij sprak, kleedden de wachtsters hem aan. Een hunner hem zijne schoenen gegeven hebbende, zegde Pranzini op zeer zachten toon : Wel bedankt.

De heer bestuurder vroeg hem of hij alleen met den aalmoezenier wilde blijven.

— Neen, dank u, antwoordde hij, dat de aalmoezenier zijn plicht doet, ik zal den mijnen doen.

De wachtsters wilden hem geleiden. Hij deed een afwerend teeken met de hand. Weest gerust, zegde hij, ik zal niet ontsnappen.

Vergeeld van d. magistraten, begaf Pranzini zich naar de toiletkamer, waar de scherpachter en zijne helpers hem wachtten. Hij ging met vasten en verhaasten stap.

Terwijl de beul hem armen en beenen bond, zegde hij : « Ik wenschte maar iets : een uitstel van dertig dagen, dien ik aan den president der Republiek gevraagd heb ; ij heeft mij dien geweigerd. God is groot. Ik ben gelukkig te sterven liever dan genade te bekomen en naar de galei te gaan. »

Dan den heer Taylor zoekende, zegde hij : Kom, mijnheer Taylor verberg u niet. Gij zijt de oorzaak van alles... Gij hebt geene ware getuigen in de zaak gebracht... Gij zult gevloekt zijn... Gij... gij... »

Zij zette de zinsnede niet voort. Een oogenblik nadien voegde hij er bij : Ik sterf onschuldig. Het is gedaan.

Als zijn toilet gedaan was vroeg de priester hem of hij iets wilde nutten. — Neen, mijn waarde, zegde Pranzini op sieren toon.

De beul en zijne helpers namen Pranzini vast. Hij was doodsbled. De deur ging open. Hij hellepeusklops het hoofd op en pinkte, alsof het daglicht hem verblind had.

« Laat mij, » zegde hij tot de helpers die hem ondersteunen wilde.

Hij ging het hoofd opgeheven, glimlachend, zachtmoedig. Twee of drie maal wankelde hij, maar hij herstelde zich wel aldra.

Aan den voet van het schavot gekomen, keerde hij zich tot den aalmoezenier — Geef mij uw kruis, zegde hij. De aalmoezenier reikte het hem en hij kustte het. Een oogenblik later was alles gedaan.

Enige stonden nadien voerde de wagen van den beul het overschot van Pranzini naar het kerkhof van Ivry. Naar eene schijnbegrafing werd het lijk naar het laboratorium der praktische school van geneeskunde gebracht.

Enige dagbladschrijvers stonden op den koor, en zagen het lijk toekomen.

Het hoofd en de romp lagen in eene kist van licht hout. Twee mannen nemen de kist op hunne schouder en gaan er mede in de zaal. De geneesheeren en dagbladschrijver volgen. De lijkschouwing werd gedaan in de benedenzaal, terwijl men het hoofd weg droeg om het te mouleeren. Het lijk was nog warm. Het is zeer wit; van eene bijna volmaakte schoonheid van vormen. Handen en voeten zijn zeer fijn. De armen zijn zeer sterk.

Al de organen worden zorgvuldig uitgehaald en gewogen. De hersenen wegen 1280 grammem.

Het hart weegt 270 grammem. Al die organen zijn in lacons gedaan. De lijkontleding van onthoofden geven aan de geneesheeren de gelegenheid de gewoefels in de frisheid van 't leven te bestudeeren, daar de wet naar de ontleding van de levensorgane toelaat vier-en-twintig uren na de dood.

Oostenryk.

DE PRUS DER SCHOONHEID.

Alle vijf jaren stroomen uit al de streken van Hongarie al de jeugdige schoonen te Pesth bijeen, om mee te dingen naar den prijs der schoonheid. Die prijskamp is om zoo te zeggen een nationaal feest geworden en de Hongaren die zoo gehecht zijn aan al wat nationaal is, aan hunne taal, aan hunne zeden, vieren dan ook altijd plechtig dit feest.

Op St-Stephanusdag stonden dit jaar weer 40 jeugdige schoonen in halven kring vergaderd rond de prijsrechters, wier oorslagen van de eene tot de andere overgingen. Na eene langdurige beraadslaging, klomk eindelijk het oordeel. De voorzitter van dezen eigenaardigen raad, graaf Stefan Karolyi, klom op een houten gestel, en zocht tot de duizende toeschouwers richtende, riep hij uit : Jonkvrouw Gisela Scholz.

Een overdoovend vreugdegeroep, onophoudelijke toechingen weerklonken, toen de eerste schoone van Hongarie uit de handen van den graaf den gouden appel kwam ontvangen. Verlegen, gloeiend rood, boog het schoe one kind toen de gestedtriftige menigte haar op de stelling riep.

De eerste schoonheid bewoont Oroshaza. Het is eene prachtige blondinne, met roze gelaatskleur, rank, met droomerige blauwe oogen, een ideaal van maagdelijke schoonheid, zoodat geen dichter er droomen kan.

Toen de betooging ten einde liep begon de beraadslaging der jury andermaal, thans voor den tweeden prijs. Ten slotte werd aangewezen : fraulein Ida Toronyi.

Deze is een brunette, met roze gelaatskleur, met zwarte vurige oogen, die reeds over vijf jaren een prijs behaalde, doch er nog niet in gelukt is den gouden appel weg te halen.

De derde bekroonde was eene jong getrouwde dame, geboren Marista Thamasz, insgelijks bruin van haar, een beeld van bijzondere schoonheid, eer klein dan groot, een engel van lieflijkheid, zoodat de uitpraak luiid.

Toen de drie prijzen waren toegekend kende de geestdrijf geen pijn meer. In een oogwenk hadden de Hongaren de voorbehouden omheining meergeslagen, en voor zij nog een woord zeggen konden, waren de drie heldinnen op de schouders der mannen gezet, en door duizenden en duizenden in triumf door de straten der stad gedragen.

Politiek overzicht.

De keizer van Duitschland heeft den avond in zijn werkkabinet doorgebracht, een sprekend bewijs dat hij werkeljk beter is.

De keizer en de keizerin zullen dozen namiddag prins Albrecht ontvangen.

Morgen keert het vorstelijk paar naar Babelsberg terug en zal er zich denklijk tot aan het einde der toekomstige week ophouden.

De ontworpene reis naar Stettin is tot heden nog niet voor goed afgewezen.

DE BULGAARSCHE ZAAK.

De tjdngen in Bulgarie zijn verre van gunstig te zijn voor prins Ferdinand. Van alle kanten rijzen de vijandelijkheden tegen hem op en alsof het verzet der mogendheden tegen zijne troonsbestijging nog niet voldoende ware, ziet hij zich ook door militaire samenzweringen bedreigd. De bulgaarsche overheden nemen buitengewone voorzorgmaatregelen, doch men vreesst dat zij de uitbarsting van oproeren niet zullen kunnen tegenhouden.

Prinses Clementina van Saksen-Coburg, moeder van prins Ferdinand, wordt binnen kort te Sofia verwacht.

De bulgaarsche ministerraad heeft besloten, dat de kiezingen den 27 september zullen plaats hebben.

Het gerecht loopt te Constantinopel, dat de toestand der turksche financiën alle waarschijnlijk eener gewapende tusschenkomst in Bulgarie uitsluit. Dit spaarzaamheid in de reserven des legers naar hunne haardsteden terug gezonden. Het is dus stoffeljk onmogeljk dat Turkye zich geldeljk opoffringen oplegt. Wat er ook moge gebeuren, Bulgarie is toch voor Turkye verloren en dat weet men in de turksche politieke kringen maar al te wel.

DE KIEZINGEN IN NEDERLAND.

Men kent heden den bepaalden uitslag der kiezingen, die in Nederland voor de hersamenstelling der tweede Kamer van de Staten-Generaal hebben plaats gehad, onthouden ten gevolge der aanvaarding van de overziening der grondwet. Zoodat men voorspeld had is de samenstelling der nieuwe Kamer in niets gewijzigd geworden. De ontbonden Kamer bestond uit 47 liberalen, 19 ultra-protestanten, 19 katholieken en 1 conservateur.

De liberalen komen in de nieuwe Kamer met 47 stemmen terug. De conservateurs verliezen hunnen eenigen vertegenwoordiger, die van de vernieuwing van zijn mandaat had afgezien. Zijn zetel gaat op eene katholieke, over wat het cijfer der katholieken op 20 brengt, indien bij de herstemming te Leiden hun kandidaat overwint. De